

Heks nienke en de betoverde kastanjeboom

PetraLouise
Muris

kinderboek-online.nl

De heks Nienke serie:

- 1 Heks Nienke: Het betoverde paasei.
- 2 **Bernard is een toverheks.**
- 3 Heks Nienke krijgt bezoek.
- 4 **Heks Nienke en de kerstboom.**
- 5 Heks Nienke en de betoverde schooljuf.
- 6 **Bernard leert toveren.**
- 7 Heks Nienke en het Halloweenfeest.
- 8 **Bernard en de reuze aardbeien.**
- 9 Bernard en het griezelige groene waterijs.
- 10 **Bernard en het regenboogtoverpoeder.**
- 11 Heks Nienke en de betoverde kastanjeboom.

Dit e-boek is gratis zonder gebedel voor goede doelen, lidmaatschap of reclame, via kinderboek-online.nl

veilig online te lezen of voor [eigen gebruik](#) te downloaden of te printen.

Dit boek is wereldwijd geregistreerd en mag derhalve **nergens worden gepubliceerd.**

Niet als e-book of als boek, websites of torrents, ptp netwerken, nieuwsgroepen enz.

Zie de voorwaarden op kinderboek-online.nl

“Heks Nienke en de betoverde kastanjeboom.”

Geïllustreerd en geschreven
voor kinderen rond 8 jaar,
door PetraLouise Muris.

Sommige lange woorden zijn gesplitst door een streepje voor moeilijk lezende kinderen.

Bladzijde	Hoofdstuk
4	1 Rumoer rond de kastanje.
8	2 Bernard's toverkracht.
13	3 Alle kleuren van de regenboog.
16	4 Een boel heisa om niets.
19	5 Tovenaar Govert helpt.

HOOFDSTUK 1

RUMOER ROND DE KASTANJE.

— ‘Ha fijn, grinnikt de burge-meester blij.
‘Ons nieuwe stadhuis komt daar.’
Hij wijst naar het grote plein.

— ‘Die oude boom kan dan eindelijk plaats maken
voor mijn nieuwe stadhuis met zij-vleugels.
In de ene zij-vleugel komt de trouw-zaal en in de
andere komen burgers om aller-hande zaken te
regelen.
Alle heesters en bomen worden gerooid.
Er komt ook een grote parkeer-plaats.
Ha, ha, natuurlijk planten wij daar weer jonge
boompjes.’

Het plan voor het nieuwe stadhuis staat in de krant.
Het staat ook op internet.
Toch zijn er altijd mensen tegen zo een nieuw plan.
Zeker als zij hun groene plein moeten opgeven.
De oude kastanje-boom moet ook weg.
Alles wordt om-ge-hakt.

Toch wil niemand afstand doen van de mooie
boom. Die dikke boom die zomers koelte geeft als
je er-onder zit.
En die in de herfst veel kastanjes laat vallen.

De vrouw van de burge-meester is ook tegen het plan. Zij zit vaak onder de boom met haar vriendinnen. Straks zal dat niet meer kunnen.

Zij is flink boos op haar man.

— ‘Waarom moet dat stadhuis hier komen?’

Nu kan ik nooit meer op het plein zitten.

Ik zat daar zo graag. Iedereen kwam daar graag.

Alle kinderen konden daar fijn schommelen.
Anderen konden op ons grote plein sporten.
En in de winter was er een ijsbaan.
Als dat lelijke grote gebouw er komt, waar moeten
de mensen dan naartoe voor hun plezier?’
Zij gaat verder: ‘buiten-lucht is gezond en zo dicht
bij de deur is dat fijn.
Jij ook’, met jouw domme plannen!
Jij hebt toch al een stadhuis?
Ik wil niet dat jij ons plein verwoest!
Ons plein moet mooi en groen blijven!
En dan mijn boom, mijn mooie boom.
Weg! Alles moet verdwijnen voor een stadhuis!’

De burgemeester roept ge-irri-teerd: **‘jij bent toch
niet tegen mij hè?
Als jij maar geen actie tegen mij gaat voeren.
Dan ga je maar ergens anders wonen.
Mijn nieuwe stadhuis komt er toch!’**

De volgende dag wandelt de vrouw van de burge-
meester naar haar beste vriendin.
Haar vriendin heet Nienke, zij weet niet dat die een
tover-heks is.

— ‘Heb jij het nieuws gezien Nienke?’ vraagt Betje.
— ‘Nee nog niet, daar had ik nog geen tijd voor.
En gisteren was ik te moe.

— ‘Ons plein wordt op-ge-doekt en onze kastanje ver-dwijnt ook,’ jammert Betje.

‘Niemand zal ooit nog plezier hebben op ons plein. Er komt een lelijk grijs stadhuis met een enorme parkeer-plaats. Bah!’

— ‘Dat is jammer Betje, zomers zaten we daar vaak.’

— ‘Weet jij wat wij ertegen kunnen doen Nienke? Ik wel hoor, we komen in actie.

We houden een pro-test-mars tegen de plannen van mijn man.

Dat nieuwe stadhuis mag er niet komen!’

Toch zijn er vier weken heen.

In het dorp wachten alle mensen rustig af wat er met het plein zal gebeuren.

Er is geen pro-test-mars geweest.

Het lijkt er dus op dat de plannen voor het nieuwe stadhuis gewoon doorgaan.

HOOFDSTUK 3 BERNARDS TOVERKRACHT.

Als de meeste mensen werken is heks Nienke ook aan het werk. Zij werkt in haar moestuin als Bernard on-ver-wachts voor haar neus staat.

— ‘Heb jij nu al vakantie?’ vraagt Nienke verbaasd.

— ‘Het is zaterdag hoor! Ik hoef pas om tien uur naar bed dus kan ik lekker lang blijven. Rietjes vader haalt mij op.’

— ‘O Rietjes vader? Wat aardig! Ik hoop dat hij vroeg komt.’

— ‘Nee niet vroeg, dan moet ik ook eerder weg!’

— ‘Grapje hoor,’ lacht Nienke.

— ‘Is er nog iets in dit gat gebeurd, tante Nienke?’

— ‘Gat? Bedoel jij hier? Of bedoel jij het dorp? Het grote plein wordt opnieuw ingericht.’

Er komt een lelijk stadhuis en een joekel van een parkeer-plaats. Waarom? Dat weet niemand.'

— 'Jammer tante Nienke, ik heb daar nog taarten verkocht. Dan moet vast al het groen weg.

Ook die dikke oude boom.'

— 'Dat vind ik nou ook, ik vind het ook zonde.

Maar er is niets meer aan te doen.

Er zal straks een nieuw gebouw komen te staan.'

— 'Dat hoeft niet, we kunnen de boel ook betoveren,' meent Bernard.

— 'Ach nee Bernard, zoveel tover-kracht heb ik niet. Nee, daar moet je oom Govert voor hebben.

Ik vraag mij af wanneer wij die actie gaan voeren.

We zouden toch een pro-test-mars houden?

Ik heb nog niets gehoord.'

— 'Tante Nienke, ik heb een plan.

Ik weet een oplossing.

Ik denk dat ik het plein en die boom kan redden.

Zullen wij straks naar het plein lopen?

Dan zal ik die boom wel even betoveren.

Ik heb ge-oefend en weet nu een spreuk die iedereen vanavond zal verrassen.'

— 'Als het maar niet zoiets is als dat reuzen ijs of dat reuzen gebak en ja, natuurlijk, dat was ik bijna vergeten al die reuze aard-beien hier.'

— 'Nee er wordt niets te groot.

Ik weet sinds kort een prachtige spreuk.

Maar die kan ik hier nog niet opzeggen.'

Hij vraagt: 'hebt u toevallig nog regen-boog toverpoeder in huis?'

— 'Ja, in de stalen kast in de schuur.

Pak het maar. Pak zoveel je nodig hebt.'

— 'Ik heb genoeg aan een klein flesje.'

Als Bernard en heks Nienke naar het plein lopen zien zij Betje met twee dames onder de kastanje zitten. Bernard begint luid-ruchtig en vals te zingen op de melodie van 'altijd is kort jakje ziek.

**“Klaver-groen en koren-blauw.
Regen-boog kleuren luisteren nauw.
Vrolijke kleuren lente-pracht
Mooie kleuren in de nacht.
Kersen-rood en gouds-bloem-geel,
laten je kleuren zien, heel erg veel.”**

Dat het geen gewoon lied was maar een toverspreuk, weten de dames niet.
Die vinden het harde valse gezang ver-ve-lend.
Zij staan op en lopen mopperend weg.
Nu gooit Bernard zonder dat iemand het ziet het flesje tover-poeder leeg.
Hij strooit het over de zicht-bare wortels onder de boom.

— ‘Nienke,’ maant Bernard: ‘wij kunnen nu naar uw boerderij. Voor ik naar huis ga, gaan wij nog even naar de boom kijken. Dan is het donker.’

— ‘Wat gebeurt er dan?’

Verandert die boom soms in een reuzen-kastanje?’

— ‘Nee ik zeg niets, u zult het straks wel zien.

Alle mensen zullen ervan opkijken.

Ik tover nu wat beter.

Ik denk niet dat die boom weg moet.’

— ‘Ik ben benieuwd Bernard.

Ik hoop dat je nu echt kunt toveren.

Ik hoop eerlijk gezegd dat jij net zo goed als oom Govert tovert.

En dat het niet mis gaat, want anders moet hij toch komen om jouw tover-kracht ongedaan te maken.

Was ik toch maar geen domme heks, dan kon ikzelf die boom betoveren.’

HOOFDSTUK 3 ALLE KLEUREN VAN DE REGENBOOG.

Het is donker als Bernard en heks Nienke weer naar het plein wandelen.

Zij kunnen de verlichte kastanje van veraf zien. De boom lijkt op een kerst-boom vol gekleurde lampjes.

Omdat het plein verlaten is en er niemand in de omgeving loopt, schreeuwt Bernard: **‘oh kijk deze boom eens! Wat mooi, hij geeft licht!’**

Er reageert niemand. Het is blijft stil.

Daarom schreeuwt hij opnieuw maar weer blijft het stil op het plein.

Niemand komt naar buiten om de mooie boom te be-wonderen.

Niemand laat zich achter de vensters zien.

— ‘Ik geef het op hoor,’ moppert Bernard.

‘Ze kijken zeker naar de tv.

Weet u of er een voetbal-wedstrijd is tante Nienke?’

— ‘Ik weet het niet.’

— ‘Dan verzin ik wel iets anders.

Ik moet toch hun aandacht trekken anders kan ik die boom niet redden.’

Bernard graait onder zijn hemd en haalt de toverstaf tevoor-schijn.

Hij denkt: ‘wat maakt een ver-schrik-ke-lijk lawaai? Wat kan ik betoveren?’

Dan ziet hij de sirene op de grote grijze paal. Het is het lucht-alarm dat op de eerste maandag van de maand om 12 uur loeit.

Hij tikt met zijn staf de paal aan.

— ‘Dit is de enige paal die loeien gaat.
De mensen komen vanzelf op straat.’

Maar Bernard heeft het mis, iedereen blijft binnen. Intussen loeit de sirene oor-ver-do-vend.

Een politie-wagen rijdt met loeiende sirene over het grasveld.

De auto stopt op een ruime afstand van de boom. Zij melden aan de centrale: 'hier staat de paal die afgaat. Wat een herrie! Komt dat soms door die boom die vreemd licht geeft?

Hoe komt dat! Is die radio-actief?

Zo te zien heeft die geen ver-lich-ting! Toch zien wij alle kleuren van de regenboog op-flit-sen!

Wij stappen niet uit, stuur maar kenners hierheen met appa-ratuur om het te meten.'

Dan ont-dekken zij Bernard en heks Nienke onder de kastanje.

— 'He, jullie daar! Blijf waar je bent!' klinkt het hard vanuit de politie-wagen. 'Jullie staan onder arrest!'

Zij komen niet uit hun auto.

Zij zeggen tegen elkaar: 'wat doet die vrouw daar met dat kind? Hebben zij gevaarlijk spul over de boom gegooid? Wij moeten ze arresteren.

Centrale? Wij durven de auto niet uit want wij hebben geen be-scher-men-de kleding.'

HOOFDSTUK 4 EEN BOEL HEISA OM NIETS.

— ‘Wat heb je gedaan!’ schrikt Nienke.
‘O Bernard dit gaat helemaal fout.
Nu hebben wij een groot probleem.
Wij zitten straks in de gevangenis omdat we die boom wilden redden.
Zij denken dat wij de boom hebben vergiftigd.
Straks halen zij hem toch weg en wordt heel het plein ontsmet. En iedereen moet hun huis uit.’

Nog geen uur later is er veel be-drij-vig-heid op en rond het plein.
Er lopen mannen in be-scher-men-de pakken over het plein om de straling te meten.
Nienke en Bernard zijn ook nog op het plein.
Zij worden in een witte tent vast-ge-hou-den.
Zij mogen niet weg.
Bernards toverstaf en i phone (zeg aai foon) zijn af-genomen. Die worden ook onder-zocht.
Er worden een heleboel vragen gesteld.
Nienke wordt er gek van en Bernard huilt.

Buiten het dorp wordt iedereen tegen-ge-hou-den.
Niemand mag het dorp in en niemand mag eruit.

Iedereen moet in huis blijven.

Als het dan eindelijk ochtend is, is de boom zijn glans verloren en hangt vol kastanjes.

Het lijken gewone, maar als hun stekelige groene schil barst, vallen gekleurde kastanjes op de grond. Zij zien er mooi uit maar de politie denkt daar anders over.

Die vinden de boom gevaarlijk maar de gekleurde kastanjes ook.

Die worden voor-zich-tig op-ge-ruimd en voor een onder-zoek mee-ge-nomen.

Intussen zijn Bernard en heks Nienke nog steeds in de witte tent.

Beiden hebben niet verteld dat zij heksen zijn en dat zij de boom wilden redden.

En dat de glans van de kastanje-boom tover-kracht was.

— ‘Was oom Govert maar hier,’ denkt Bernard.
‘Die zou in een klap alle tover-kracht ongedaan maken.

Ach, Rietjes vader wacht ook nog op mij en ik ben hier.

O wat erg, mama weet ook niet waar ik ben.
Zij zal zich ongerust maken.’

— ‘Wat pieker jij?’ vraagt Nienke.

— ‘Rietjes vader wacht op mij, hij weet niet waar ik ben.’

— ‘Ach kind, iedereen hoort vanzelf wel wat er is gebeurd.

Hij is heus wel naar huis gegaan.

Nieuws gaat snel.

Wij zullen onder-tussen wel wereld-nieuws zijn.’

— ‘Gelukkig,’ glimlacht Bernard.

— ‘Gelukkig? Hoe komt het dat jij hier heel blij van wordt?’

— ‘Oom Govert kijkt ook graag naar het nieuws.

Hij komt ons wel helpen, toch?’

— ‘Laten wij dat dan maar hopen.

Ik wil niet in een koude politie-cel zitten.

Wij hebben toch niets slechts gedaan?

Ik maak mij ook zorgen Bernard want wie verzorgt mijn dieren?

Ik hoop mijn vrien-dinnen maar die willen misschien niets meer met mij te maken hebben.’

Nienke zucht.

— ‘Had ik toch maar geel tover-poeder mee-ge-nomen.

Dan had ik die tover-kracht allang ongedaan gemaakt.

HOOFDSTUK 5 TOVENAAR GOVERT HELPT.

Tovenaar Govert ziet tot zijn stomme verbazing zijn nicht en Bernard in het NOS journaal. De hele dag wordt het journaal herhaald, zo belangrijk is het nieuws.

— ‘Ach, ach,’ denkt Govert: ‘nu heeft zij Bernard eropuit gestuurd om een boom te betoveren. Die knul kan er toch niks van! Nu denkt iedereen dat er schadelijke straling is. Die mensen begrijpen niet dat er helemaal niets aan de hand is. O jee, ze zijn ge-arres-teerd! Straks komen zij nooit meer vrij! Ik moet hen snel helpen, maar hoe? De hele wereld weet nu wat zij hebben gedaan. Ik heb geen tover-kracht genoeg. Niet iedereen zal het vergeten.’

De tovenaer fluistert zijn reis-spreuk:

“Ik reis niet met de auto en ook niet met de trein.
Ik wil in de witte tent bij Nienke en Bernard zijn.”

Binnen een tel verschijnt de tovenaer in de witte tent. Meteen knipt hij in zijn vingers en onmiddellijk slaapt iedereen. Alleen Nienke blijft wakker.

— ‘Wij moeten iets verzinnen,’ zegt Govert.
‘Aller-eerst tover ik Bernard naar zijn bed.’

Er verschijnt een wolk om Bernard.

“Zie jij jouw bed Bernard?
Ga erin. Jij bent zo moe.
Als jij morgen wakker wordt,
ben jij alles over de boom vergeten.
Jij weet niet beter dan
dat jij door Rietjes vader naar huis bent gebracht.”

— ‘Ik kan niet iedereen dit voorval laten vergeten Nienke!

Mijn tover-kracht bereikt niet de hele wereld-bol.

Jullie zijn groot nieuws op de tv.

Ik ben zo terug Nienke, ik ga naar Rietjes vader.

“Ik ga niet met de auto en niet.....’

Binnen enkele tellen is Govert alweer terug.

— ‘Wie zijn al deze mensen hier?’

— ‘Politie en onder-zoekers geloof ik,’ mummelt Nienke.

Govert tikt hen aan.

“Ga naar jullie auto.

Jullie zijn alles over de boom vergeten.

Zodra jullie bij jullie bazen zijn,
weten die ook niets meer over de boom.

Doe je gewoon-lijke werk.”

Iedereen loopt de tent uit.

Het lijkt alsof zij dromen.

Zij stappen allemaal in hun auto en rijden weg.

Govert kijkt naar de spullen in de tent.

Hij over-denkt wat hij nog meer kan doen.

— ‘Ik verander alles in de computer en in alle verzonden mails. (meels) Hij denkt: er mag niets meer gevonden worden over de boom.

En deze tent met alle rommel erin tover ik naar de plaats waar het ooit stond.

De politie zal zich toch niets meer herinneren van de licht-gevende boom.

Zij weten ook niets meer van Nienke en Bernard.

Niemand werd ge-arres-teerd.

Niets was radio-actief. Niets had straling.

Het alarm ging niet af en niemand werd net buiten het dorp tegen-gehouden.

Er was dus een boel heisa om niets.'

— 'Meer kan ik niet doen Nienke.

Hier is de toverstaf en Bernards telefoon.'

— 'Dank je wel Govert.'

Govert tikt Nienke aan, zij valt meteen inslaap.

“Zie jij die wolk boven jouw hoofd?

Stap erin Nienke.

Ga naar bed, slaap lekker.”

— 'Nu moet ik nog naar de televisie-studio'

“Ik ga niet met de auto en niet...”

Even later op tv:

'Dames en heren dit is het NOS journaal van zes

uur. Het verhaal over de kastanje-boom was een

April-grap. Wie de bedenker ook was, hij is daar

wel erg laat mee. Het is inmiddels Augustus.

De boom moet plaats maken voor een nieuw

stadhuis. Nu ander nieuws...'

— ‘Ha, ha,’ lacht Govert: ‘dat is geregeld.
Niemand zeurt nog om de boom. Ik kan naar huis.
Wel zielig voor Bernard, hij wilde die boom redden.
Helaas zal die boom toch geroid worden.
Ach, morgen is hij het toch vergeten.
Die malle jongen weet nog helemaal niets van
toverij, ha, ha, ik kan er wel om lachen.’

Even later is het plein verlaten.
Iedereen is binnen.
Niemand weet meer iets van het licht in de boom
en het lucht-alarm dat afging.
Ook Bernard niet, die slaapt en droomt over lekker
eten.

De overige mensen weten sinds het laatste nieuws
dat het een April-grap was.

Na enkele weken worden alle planten en bomen op
het plein geroid.
De mooie kastanje-boom wordt tot hout-pulp
vermalen en het plein om-ge-ploegd.
Het stadhuis komt er toch daar is niets tegen te
doen.

EINDE.